

Raba izbranih samostalnikov

I. ženske sklanjatve pri tujih študentih UP

Klara Šumenjak
UP FHŠ, Oddelek za slovenistiko
klara.sumenjakk@fhs.upr.si

Jana Volk
UP FHŠ, Oddelek za slovenistiko
jana.volk@fhs.upr.si

Uvod

Število ljudi, ki se iz najrazličnejših razlogov uči slovenščine kot drugega in tujega jezika (SJDTJ), se iz leta v leto veča, posledično je SJDTJ v zadnjih desetletjih postal predmet številnih jezikovnih in znanstvenih raziskav, kar dokazujejo številni jezikovni priročniki, učbeniki, razprave, članki, monografije, diplomska in magistrska dela, nastali v tem času.¹

SJDTJ se učijo številni (čeprav točnih podatkov o njihovem številu ni). Učijo se ga priseljenci v osnovnih in srednjih šolah, odrasli in tudi študenti, zato ni izvzeta niti Univerza na Primorskem (UP), kjer se je število tujih študentov, ki se učijo SJDTJ, znatno povečalo.

V vsakem procesu učenja se pojavljajo napake, zato sta se avtorici (ki sta navedeni po abecednem vrstnem redu) odločili, da bosta analizirali napake, ki jih pri predmetu *Slovenski jezik kot drugi/tuji jezik A2* delajo študenti, ki prihajajo iz Bosne, Srbije, Hrvaške in Črne gore – osredotočili sta se na samostalnike I. ženske sklanjatve, zato sta pripravili prilagojeno jezikovno testiranje (po Pavletič 2019), tj. jezikovni test v ednini, ki vsebuje 34 primerov, in v množini, ki vsebuje 26 primerov. Iskali sta odstopanja od knjižne norme, s poudarkom na negativnem jezikovnem prenosu, ki sta jih predstavili v obliki tabel.

1 Npr. Ferbežar 2019; Fras 2019; Knez 2019; Lečič 2020 in 2018; Pavletič 2019; Pirih Svetina 2019; Savarin 2019; Stramljič Breznik 2019

Članek je razdeljen na teoretični del, kjer je predstavljeno področje SJDTJ in obravnavani sorodni jeziki, v praktičnem delu pa je predstavljena analiza napak, ki so jih naredili študenti pri reševanju jezikovnih testov.

1. Slovenščina kot drugi in tuji jezik

Slovenščina kot drugi in tuji jezik (SDTJ) je vse bolj prisotna sestavina slovenske jezikovne realnosti (Pavletić 2019, 8) in v zadnjih desetletjih je postala samostojna znanstvena ter strokovno-pedagoška veja slovenistične vede.²

Na spletnem portalu Jezikovna Slovenija³ lahko preberemo, da se je po programih pomoči pri vključevanju tujcev v Sloveniji leta 2016 slovenščino v okviru programa *Začetna integracija priseljencev* brezplačno učilo več kot 1.000 tujih govork in govorcev. Seveda pa obstajajo tudi plačljivi tečajji, ki jih izvajajo različne jezikovne šole, ljudske univerze in druge ustanove, a točnih števil o udeležencih na tečajih ni. Kot primer navajajo (Jezikovna Slovenija 2020), da se je leta 2016 v okviru Centra za slovenščino kot drugi in tuji jezik Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani različnih tečajev slovenščine udeležilo več kot 1.000 tujih govork in govorcev, medtem ko se je enega od *izpitov iz znanja slovenščine* (Centerslo, Izpiti) udeležilo okrog 2.500 oseb, med katerimi so bili tudi udeleženci tečajev slovenščine po Uredbi (Uredba 2012). Slovenskega jezika pa se lahko zainteresirani učijo tudi izven Slovenije, in sicer ga lahko študenti, ki jih je skupno okrog 2.500, študirajo kot samostojno študijsko smer ali pa kot lektorat na eni izmed 57 univerz po svetu (Centerslo, Tujina).

Na portalu poleg naštetega navajajo tudi, da se zunaj Slovenije »v okviru dopolnilnega pouka, sobotnih šol itd. v organizaciji Zavoda Republike Slovenije za šolstvo slovenščino uči okoli 1.600 oseb, od tega 900 otrok in mladostnikov. V tem primeru gre za osebe s slovenskimi koreninami.«

2 »V okvir infrastrukturnih dejavnosti na tem področju sodi tudi izobraževanje za poučevanje SDT kot najbolj razširjene in razvejane dejavnosti, izobraževanje za pisanje učbenikov in priročnikov, za preverjanje in testiranje znanja SDT ter nenazadnje tudi raziskovanje« (Pirih Svetina 2009, 315).

3 To je portal, ki temelji na vsebinah *Resolucije o Nacionalnem programu za jezikovno politiko 2014–2018*. Njegova naloga je pregledno in jedrnato predstaviti različne razpoložljive informacije o jezikovni politiki v Republiki Sloveniji in s tem povezati ustanove in posameznike, za katere so obravnavana vprašanja relevantna. Na portalu deluje tudi svetovalnica, v kateri odgovarjajo na jezikovnopolitična vprašanja uporabnikov (Jezikovna Slovenija 2020).

Omenjajo tudi »dvojezične šole in šole s slovenskim učnim jezikom v zamejstvu, kamor se vpisujejo tako učenke in učenci, ki so govorci slovenščine kot prvega jezika, kot tudi učenke in učenci, ki jim je slovenščina tuji jezik« (Jezikovna Slovenija 2020). Točni podatki o učečih se so dostopni na spletni strani Zavoda RS za šolstvo (ZRSS, Zamejsko).

2. Slovenščina kot drugi in tuji jezik na Univerzi na Primorskem

Na Univerzi na Primorskem je Fakulteta za humanistične študije Koper dne 19. 4. 2007 sprejela sklep o ustanovitvi Centra za slovenski jezik in kulturo (CSJK) kot nove organizacijske enote Fakultete za humanistične študije Koper z naslednjimi zadolžitvami:

- organizacija celoletnih tečajev in krajših tečajev slovenskega jezika za tuje študente in študente na izmenjavi;
- organizacija poletnih tečajev slovenskega jezika na Slovenski obali »Halo, tukaj slovenski Mediteran!«;
- organizacija tečajev strokovnih jezikov za tolmače in prevajalce;
- organizacija in izvedba izpitov iz slovenskega jezika;
- izvedba lektoratov slovenskega jezika na tujih univerzah (Univerza Ca' Foscari v Benetkah; dogovori z drugimi univerzami);
- organizacija kulturnih dogodkov.

Vse zadolžitve niso bile realizirane, zato sta v nadaljevanju predstavljeni 2 temeljni dejavnosti, ki jih izvajamo v okviru CSJK.

2.1 »Halo, tukaj slovenski Mediteran!«

Dvotedenska poletna šola slovenskega jezika »Halo, tukaj slovenski Mediteran!« (v obsegu 40 šolskih ur) je bila prvič organizirana leta 1994 in še vedno privablja številne tečajnike z različnih koncev sveta (ZDA, Rusija, Švica, Bosna in Hercegovina, Srbija, Italija, Argentina, Črna gora, Italija, Severna Makedonija). Tečaji so namenjeni vsem, ki bi se radi naučili jezika, tako popolnim začetnikom kot tistim, ki osnove že obvladajo, pa bi radi svoje znanje še izpopolnili, zato so organizirani na več ravneh znanja (začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni). Tečaje vodijo strokovno usposobljeni lektorji, ki se že več let ukvarjajo s poučevanjem tujcev. Vsak udeleženec dobi učbenik in drugo gradivo za tečaj na ustreznem nivoju. Ob koncu uspešno opravljenega tečaja udeleženci dobijo potrdilo o udeležbi in 3

kreditne točke (ECTS). Ob dopoldanskih jezikovnih tečajih sta vsak popoldan na voljo dodatna, individualna, razlaga jezikovnih problemov in individualna konverzacija. Večerni program pa je obogaten z različnimi delavnicami, kjer udeleženci spoznavajo Slovenijo in njeno kulturo v najširšem smislu.

2.2 Slovenski jezik kot drugi/tuji jezik na ravneh A1, A2 in B1

Število tujih študentov, ki prihajajo študirat na Univerzo na Primorskem, je vsako leto višje, kar je razvidno iz podatkov Vpisne službe UP. Podatki so bili pridobljeni pisno; gre za skupno število tujih študentov – tudi tistih, ki jim ni treba opraviti izpita iz slovenščine (gl. op. št. 4).

Tabela 1. Podatki o vpisu tujih študentov na UP

Študijsko leto	Število vpisanih tujih študentov
2011/2012	143
2012/2013	176
2013/2014	219
2014/2015	213
2015/2016	279
2016/2017	303
2017/2018	437
2018/2019	572

Za tuje študente, ki študirajo na UP v slovenskem jeziku, je bilo s sklepom Senata UP z dne 15. 7. 2015 določeno, da je uspešno opravljen izpit na ravni (vsaj) A2 pogoj za vpis v drugi letnik, v primeru vpisa v višji letnik po merilih za prehode pa do vpisa v naslednji višji letnik.⁴

Od študijskega leta 2018/19 pa imajo tuji študenti UP možnost koriščenja *Leta plus*, ki jim zaradi pomanjkljivega znanja slovenskega jezika, v katerem poteka študijski proces, omogoča boljšo študijsko uspešnost, tako da

4 Iz sklepa senata lahko preberemo, da je »/š/tudentom, ki so tuji državljani, /.../ učenje slovenskega jezika omogočeno v okviru Centra za slovenski jezik in kulturo na UP Fakulteti za humanistične študije, ki izvaja tečaje in izpite iz slovenskega jezika/.../« in da »/i/zpita iz znanja slovenskega jezika ni potrebno opravljati: tujim državljanom, ki se vpišejo v študijske programe Univerze na Primorskem, ki se, skladno z določili Zakona o visokem šolstvu RS in Statuta UP, izvajajo v tujem jeziku; tujim državljanom, ki so končali osnovno in/ali srednjo šolo v Sloveniji oziroma srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom v tujini oziroma dvojezično srednjo šolo v tujini, in tujim državljanom, ki so prehodno stopnjo študija zaključili na študijskem programu, ki se je izvajal v slovenskem jeziku.«

se lahko ponovno vpišejo v prvi letnik. V skladu s sklepom 26. redne seje Senata UP z dne 17. 1. 2018 morajo študenti, vključeni v *Leto plus*, za ponovni vpis v 1. letnik v okviru prvega leta študija opraviti študijske obveznosti vpisanega študijskega programa v obsegu najmanj 24 ECTS kreditnih točk in najmanj 6 ECTS kreditnih točk iz doseganja znanja slovenskega jezika (UP, Leto plus).

Zaradi naštetega je izvajanje predmeta *Slovenski jezik kot drugi/tuji jezik* (A1–B1) na UP izjemno pomembno. V preteklih študijskih letih je bilo teh izvedb manj (med 3 in 6), v študijskem letu 2018/19 je število izvedb naraslo na 15, v letu 2019/20 jih je 16, v naslednjem študijskem letu pa načrtujemo še 2 novi. *Slovenski jezik kot drugi/tuji jezik na ravneh A1, A2 in B1* je akreditiran predmet na Oddelku za slovenistiko UP FHŠ, ki obsega 60 ur (30 seminarjev in 30 vaj) in 6 kreditnih točk in ga lahko brezplačno obiskujejo vsi študenti UP iz tujine. Zaradi boljše in učinkovitejše izvedbe predmeta je le-ta prilagojen posameznim članicam in njihovim pedagoškim in znanstvenim vsebinam ter razdeljene po nivojih in vsebinah. Jezikovno so študenti ločeni na 3 jezikovne skupine (Neslovani, Makedonci in zaradi sorodnosti jezika so v isti skupini Srbi, Hrvati, Bosanci in Črnogorci). V študijskem letu 2019/2020 je bilo Ukrajincev in Rusov malo, zato so bili priključeni skupini Makedoncev. Vsebinsko pa so študenti razdeljeni po posameznih članicah, tako da se jim lahko najbolj približa njihove študijske vsebine. Erasmusovi študenti pa imajo ločeno skupino, saj se poleg učenja jezika daje poudarek tudi primerjavi različnih kultur, od koder študenti prihajajo.

Tabela 2. Izvedbe predmeta Slovenski jezik kot drugi/tuji jezik v študijskem letu 2019/20 na UP

Raven	Kdo	Število izvedb	Semester
A1	Erasmusovi študenti	2	jesenski in spomladanski
A1	Makedonci, Rusi, Ukrajinci	2	jesenski
A1	Neslovani	1	jesenski
A2	Srbi, Hrvati, Bosanci, Črnogorci	8	jesenski in spomladanski
A2	Makedonci, Rusi, Ukrajinci	1	spomladanski
A2	Neslovani	1	spomladanski
B1	študenti UP, ki so končali A2 in ki želijo poglobiti svoje znanje	1	spomladanski

Kot je razvidno iz podatkov, največ študentov, ki se učijo slovenščine kot drugega in tujega jezika, prihaja iz Bosne, Srbije, Hrvaške in Črne gore, zato v nadaljevanju sledi predstavitev učenja sorodnih jezikov in samih obravnavanih jezikov.

3. Učenje sorodnih jezikov

Pri učenju tujega jezika (J₂/JT), še posebej pa pri učenju sorodnih jezikov ponavadi izhajamo iz svojega prvega jezika (J₁), pri tem pa prihaja do jezikovnega prenosa, kjer prenašamo elemente iz enega jezikovnega sistema v drugega. Pri učenju sorodnih jezikov je tak jezikovni prenos lahko pozitiven ali negativen, saj po eni strani omogoča sporazumevanje že na začetni stopnji učenja jezika, po drugi strani pa prihaja do napak (odstopanja od norme ciljnega jezika).

Ker so si jezikovni sistemi pri jezikih J₁ in J₂ zelo podobni, je take napake najtežje odpraviti, zato jim je pri pouku slovenščine kot drugega in tujega jezika treba posvetiti veliko pozornosti, za kar je priporočljiva komunikacijsko-kontrastivna metoda, »katere glavni cilj je, na eni strani razvijanje različnih jezikovnih spretnosti (poslušanje, govorjenje, branje, pisanje, prevajanje), na drugi strani pa predstavitev jezikoslovnega gradiva v kontrastivnih tabelah, nastalih na osnovi kontrastivnih analiz jezikov v stiku« (Balažic Bulc 2004, 78–89, po Požgaj Hadži in Bernjak 2002).⁵ Take analize so zelo uporabne in dobrodošle tako za učitelje kot učeče se, saj so iz njihovih rezultatov razvidne napake, ki so nastale zaradi negativnega jezikovnega prenosa, zato jih je lažje popraviti, saj se lahko na njihovi podlagi pripravi ustrezno gradivo za njihovo odpravljanje.

3.1 O sorodnih jezikih: bosanščina, črnogorščina, hrvaščina, slovenščina in srbščina

Na območju nekdanje Jugoslavije obstajajo bosanski, hrvaški, slovenski in srbski jezik, medtem ko je črnogorski jezik še v procesu oblikovanja (Požgaj Hadži 2011). Vsi so slovanski jeziki, zahodnoslovanske podskupine v slovanski veji indoevropske jezikovne družine, ki so se razvijali iz praslovanškega jezika, hrvaščina, srbščina, bosanščina in črnogorščina pa so naslednice skupnega jezika srbohrvaščine, ki se je kot skupni jezik oblikovala od 19. stoletja dalje (Balažic Bulc in Požgaj Hadži 2019).

5 Na UP FHŠ sta po podobni metodologiji nastali 2 magistrski deli: Pavletić 2019 in Savarin 2019.

Zaradi družbenopolitičnega dogajanja v 80. in 90. letih prejšnjega stoletja na področju nekdanje Jugoslavije je prišlo do razpada federativne države in nastanka samostojnih državnih tvorb, »posledično pa se je v novih družbenih okoliščinah spremenil tudi status jezikov. Največje spremembe je zagotovo doživela srbohrvaščina, ki je izginila iz konstitutivnih dokumentov in javnega življenja novonastalih držav, namesto nje pa so se pojavili njeni nasledniki hrvaški, srbski, bosanski in nekoliko kasneje še črnogorski jezik, ki so dobili status uradnih jezikov, kot standardni jeziki pa so se v procesu ponovnega vrednotenja tudi nekoliko preoblikovali (potrebne in nepotrebne) spremembe na različnih jezikovnih ravneh, z enim in ednim ciljem – razlikovati se od jezika sosedov« (Požgaj Hadži in Balažic Bulc 2015, 68).

Pri obravnavi jezikov se moramo zavedati dveh vidikov, in sicer jezikoslovnega in sociolingvističnega; z jezikoslovnega stališča gre pri hrvaškem, srbskem, bosanskem in črnogorskem jeziku za en jezik z isto jezikovno osnovo, s sociolingvističnega pa za različne standardne jezike, ki so se dalje razvijali in spreminjali zaradi različnih družbeno-političnih, zgodovinskih in verskih okoliščin pa tudi zaradi različnih jezikovnih stikov.

Črnogorski jezik je po številnih debatah in polemikah leta 2007 postal uradni jezik v Črni gori (pred tem je bil uradni jezik Črne gore opredeljen kot *srbski jezik ijekavske standardne različice*). Leta 2017 pa je Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) tudi uradno priznala črnogorski jezik kot ločen jezik od srbskega. Za razliko od srbskega jezika ima črnogorščina 2 novi črki, *ś* in *ž*.

Za zapis se v črnogorščini enakovredno uporabljata cirilica in latinica, obe z 32 grafemi (Požgaj Hadži in Balažic Bulc 2015; Perović 2010).

Bosanski jezik temelji na štokavskem narečju, ki ga uporabljajo večinoma Bošnjaki pa tudi precejšnje število drugih oseb bosanskega porekla. Poleg srbščine in hrvaščine je uradni jezik Bosne in Hercegovine, govori ga okrog 2 milijona ljudi tudi izven državnih meja (Črna gora, Hrvaška, Kosovo ...). Bosanski pisavi sta latinica in cirilica, ki se uporabljata enakovredno. Bosanska latinica je enaka srbski in hrvaški (Jahić 2000).

Hrvaški jezik je uradni jezik v Republiki Hrvaški in eden od uradnih jezikov v Bosni in Hercegovini, ki ga govori okrog 5,5 milijonov ljudi na Hrvaškem in pripadniki hrvaške etnične in jezikovne manjšine v Srbiji, Črni gori, Sloveniji, Madžarski, Avstriji, Slovaški, Italiji in drugih državah, kjer pripadniki hrvaškega jezika živijo. Uradna pisava je latinica, ki ima 27

grafemov (poleg slovenskih še *ć* in *đ*) in tri dvoglasnike (*lj*, *nj*, *dž*) (Požgaj Hadži 2019, 66–74).

Srbski jezik ima okrog 8,7 milijonov govorcev in se govori v Srbiji, Bosni in Hercegovini (v Republiki Srbski), Črni gori, delih Hrvaške, srbskih enklavah na Kosovu, romunskem Banatu in na Madžarskem. Uradna pisava je sicer cirilica, vendar se uporablja tudi latinica (Mrazović, 2009, 41–44).

4. Metodologija

Cilj naše raziskave je bil a) opazovati jezikovni prenos iz srbskega, hrvaškega in bosanskega jezika v slovenski in b) poiskati morebitne razlike med govorcami posameznih južnoslovanskih jezikov. V ta namen so študenti reševali anonimni test (vsebuje le podatek o državi študenta), ki vsebuje 60 primerov samostalnikov ženskega spola, od tega 34 primerov v ednini in 26 primerov v množini, dvojina pa v raziskavo ni vključena, saj je materni jeziki sodelujočih ne poznajo. Analiza je zajela vse sklone samostalnikov 1. ženske sklanjatve v ednini in množini, saj se na ravni A2 še ne učijo ostalih treh sklanjatev. Raziskava je bila izvedena med 29 tujimi študenti članic Univerze na Primorskem, govorniki južnoslovanskih jezikov, in sicer jih 14 prihaja iz Bosne in Hercegovine, 12 iz Srbije, 1 iz Črne gore, 2 testa pa sta brez navedbe države. Skupna analiza ne ločuje med odgovori govorcev, ki prihajajo iz različnih držav, na koncu poglavja pa so v tabeli predstavljene razlike med govorniki srbsčine in hrvaščine. Test so študenti reševali ob koncu semestra, kar pomeni, da so imeli opravljenih (vsaj) 50 ur slovenščine na ravni A2. Pred reševanjem smo jim predstavili, kaj bodo v testu reševali. Povedali smo jim, da testa ne bomo ocenjevali, ampak ga rešujejo kot pripravo na izpit. Test je prirejen po raziskavi N. Pavletić (2019), kjer je razdeljen na tri sklope – glasoslovje, oblikoslovje, skladnjo in druge jezikovne posebnosti. Analiza oblikoslovja je zajemala pregibne besedne vrste (samostalnik, pridevnik, glagol, osebni in svojilni zaimek), pri samostalniku je avtorica preverjala ustreznost »končnic /.../, podaljšavo osnove z j, t, s ali n, preglas, izpadanje neobstoječih samoglasnikov, prenos zvalniške oblike, posebnosti v mestniku ženskega spola ednine pri sklanjanju geografskih poimenovanj na -ska in -ška ter vezavo sklona s predlogi oz. glagoli« (Pavletić 2019, 6). Naloge s samostalnikom zajemajo 161 primerov (Pavletić 2019, 438–41). V testu za pričujočo raziskavo so bili zahtevani skloni navedeni ob samostalniku v oklepaju, torej se študentom ni bilo treba odločati, v kateri sklon sodi samostalnik, ampak so morali uporabiti ustrezne

sklonske končnice, npr. *Zelo sem zadovoljna s _____ (torbica, orod. množine), ki sem jih kupila v Italiji.* Tako smo dejansko preverjali le poznavanje sklonskih končnic samostalnikov 1. ženske sklanjatve, ne pa tudi rabe sklonov.

5. Analiza samostalnikov ženskega spola v ednini

Največ pravih odgovorov je v imenovalniku, največ napačnih v rodilniku (pri govoricah bosanščine) oz. tožilniku (pri govoricah srbsčine), primeri v tožilniku so tudi največkrat brez odgovora.

V imenovalniku večjih odstopanj nismo pričakovali. Pri samostalniku Poljska se enkrat pojavi oblike *Poljske*, samostalnik sošolka pa se v enem primeru glasi *sošolke* (verjetno gre za rabo množinske oblike).

Podobno ugotavlja tudi N. Pavletić (2019, 58): odgovori so brez posebnosti, le v dveh primerih se napačno uporablja samostalnik *kava*, in sicer *kavo*.

Rodilnik izkazuje največ napačnih rab pri govoricah bosanščine. V primerih *Tino* (5-krat) in *tekmo* (3-krat) (namesto *Tine*, *tekme*) se izkaže, da študenti ob zanikanju uporabljajo tožilnik. Gre za negativen jezikovni prenos – tako v bosanščini kot srbsčini se ob zanikanju uporablja predmet v tožilniku, ne pa v rodilniku, kot je to v slovenščini. V primerih *Tinu* (5-krat) in *tekmu* (2-krat) ravno tako zasledimo negativni jezikovni prenos – ob zanikanju je uporabljen tožilnik, končnica *-u* pa prihaja iz maternega jezika govorcev. Pri rabi samostalnika *Mateja* (namesto *Mateje*, 11-krat) gre verjetno za rabo moškega spola, saj je ime *Mate(j)a* v srbsčini lahko tudi moškega spola (z naglasnim mestom na prvem a-ju, v govorenem jeziku sodelujoči verjetno ne bi zgrešili spola samostalnika). Ostali napačni primeri rabe so še: Hrvaščine, Hrvaškega, Hrvaški; *tekm*, *tekmi*; *sestra*, *sestri*; *Tina*, *Tini*; *Matete*, *Mateji*, *Matej*, pripisujemo jih lahko nepoznavanju rodilniške končnice.

Rezultati raziskave N. Pavletić (2019, 60) ravno tako kažejo na negativni jezikovni prenos pri samostalniku *Tina* (ki se v odgovorih glasi *Tinu*), pri samostalnikih *Tina*, *tekma*, *Nemčija*, *Hrvaška* namesto rodilniških uporabljajo tožilniške oblike (*Tino*, *tekmo*, *Nemčijo*, *Hrvaško*). Razlaga za napačno rabo samostalnika *Mateja*, ki se v rodilniku ednine moškega spola glasi *Mateje*, v večini odgovorov pa napačno *Mateja*, je v drugačnem razumevanju spola imena – »ki je v slovenščini žensko lastno ime, v srbsčini pa (tudi) moško« (Pavletić 2019, 61).

V dajalniku so končnice samostalnikov zelo raznolike, med napačnimi lahko namesto slovenske končnice *-i* zasledimo končnici *-e* (*Madžarske* (5-krat), *Grčije* (2-krat), *Tatjane*) in *-o* (*izjavo*, *Madžarsko*, *Grčijo*; namesto *Madžarski*, *Grčiji*, *Tatjani*, *izjavi*). Negativni jezikovni prenos je pri samostalnikih *Madžarskoj* in *izjavama*. Ostali primeri nepravilne rabe so: *izjavam*, *izjav*; *Madžarsi*, *Madžarsek*, *Madžarskem*; *Grčija*, *Grčki*, *Grčije*, *Grčijo*; *Tatjanu*, *Tatjana*; *sodelavkami*, *sodelovalki*, *sodelavci*, *sodelavka*, ki so verjetno posledica ugibanja pravilne oblike. N. Pavletić (2019, 63) ugotavlja negativni jezikovni prenos pri samostalnikih *izjava* in *Madžarska* (*izjavama*, *Madžarskoj*), ostale primer nepravilne rabe pa pripisuje ugibanju.

V tožilniku je najmanj pravih odgovorov, in sicer le dobrih 53 %. Napačne odgovore zasledimo pri vseh analiziranih samostalnikih, najpogosteje pa pri samostalniku *srajco*. Negativni jezikovni prenos se pojavi v primerih *stavbu* (5-krat), *Rusiju* (5-krat), *Italiju* (5-krat), *Mojcu* (6-krat), *Andreju* (4-krat), *srajcu* (2-krat), *profesoricu* (2-krat) (namesto *stavbo*, *Rusijo*, *Italijo*, *Mojco*, *Andrejo*, *srajco*, *profesorico*), ko je uporabljena tožilniška končnica iz maternega jezika govorcev, in sicer *-u* namesto slovenske *-o*. Ostali nepravilni primeri rabe so: *Andreja*; *Italiji*, *Italij*; *srajce*, *srajcah*, *srajca*, *srajcu*, *srajc*; *stavba*, *stavbi*, *stavbe*; *Mojce*, *Mojca*; največ nepravilnih oblik pa je uporabljenih pri samostalniku *profesorico* – profesorcah, profesorice, profesorjicu, profesoric. Tudi rezultati raziskave N. Pavletić (2019, 66) kažejo na negativni jezikovni prenos v samostalnikih *Rusiju*, *Italiju*, *Mojcu*, *Andreju*, *srajcu*, *učiteljicu* in *profesoricu*.

V mestniku ednine je negativni jezikovni prenos opazen pri samostalnikih *Portugalskoj* (4-krat) in *reke* (namesto *Portugalski*, *reki*) – predlog *ob* se v srbsčini (pored) veže z roditeljem. Največ nepravilnih oblik je opaziti pri samostalnikih *sošolki* – *sošolkah* (6-krat, verjetno gre za napačno rabo množine), *sošolkama*, *sošolk*, *sošolkam* (2-krat), *sošolci* – in *Portugalski* (*Portugalskem* (3-krat), *Portugalskim*, *Portugalskimi*, *Portugalskega*, *Portugalsko*, *Portugal*). Ostali nepravilni primeri rabe so še: *reko* (3-krat), *rekah* (2-krat); *hišo*, *hišam*, *hišama*. Negativni jezikovni prenos tudi N. Pavletić (2019, 68) zasledi pri samostalnikih *Portugalskoj* in *reke*.

V orodniku je največ primerov z negativnim jezikovnim prenosom – namesto končnice *-o* se uporablja končnica *-om* v samostalnikih *čokolodom* (8-krat), *Petrom* (11-krat), *Francijom* (8-krat) in *Evropom* (5-krat) (namesto *čokolado*, *Petro*, *Francijo*, *Evropo*). Ostali napačni primeri rabe so še: *Francuščin*, *Evropa* in *Petaro*. Tudi rezultati testiranja v raziska-

ve N. Pavletić (2019, 70–71) kažejo na negativni jezikovni prenos pri samostalnikih *Francijom*, čokoladom, *Petrom*, *Evropom* in *mamom*.

6. Analiza samostalnikov ženskega spola v množini

Največ pravih odgovorov je, pričakovano, v imenovalniku, najmanj pravih v rodilniku (pri govorcih bosanščine) oziroma tožilniku (pri govoricah srbsščine), brez odgovora pa so najpogostejši primeri v mestniku in orodniku (pri govoricah bosanščine) ter v tožilniku (pri govoricah srbsščine).

Namesto oblike skodelice se v imenovalniku dvakrat pojavi oblika *skodelica*, *skodelicah*, namesto oblike ženske pa ženski, *ženskami*, *ženskega*, *ženskah* in namesto blagajne oblika *blagajni*. Pri samostalniku babice nepravilnih odgovorov ni. Tudi N. Pavletić (2019, 85) v imenovalniku množine ne zaznava posebnosti.

Rodilnik je študentom govorcem bosanščine povzročal največ preglavic, saj je v tem sklonu najmanj pravih oblik, le dobrih 35 %. Najpogostejši študenti namesto rodilniške končnice *-ø* uporabijo tožilniško končnico *-e* pri samostalnikih *lubenice* (10-krat), *zdravnice* (7-krat), *frizerke* (5-krat), *banane* (9-krat) (namesto *lubenic*, *zdravnic*, *frizerk*, *banan*). Negativen jezikovni prenos, končnica *-a* iz maternega jezika govorcev namesto slovenske *-ø*, je viden pri samostalnikih *banana* in *frizerka* (3-krat). Tudi pri izvedbi lektorata opazamo, da je za govorce južnoslovanskih jezikov niča končnica v rodilniku zelo nenavadna in jim povzroča preglavice. Ostale nepravilne oblike (*frizerko*, *frizerkih*, *frizerkami*, *frizerki* (2-krat), *frizerje*; *lubeni*, *lubenco*; *zdravnicah* (2-krat), *zdravnicami*; *zdravnik*, *zdravni*) so verjetno posledica nepoznavanja množinskih rodilniških končnic. Tudi N. Pavletić (2019) največ napak, to je raba končnice *-e* namesto *-ø*, ugotavlja pri samostalnikih *lubenice* in *frizerke*.

V dajalniku najdemo dva samostalnika, ki imata v množini največ nepravilnih oblik, to sta *natakaricam* in *študentkam*. Negativni jezikovni prenos se kaže v oblikah *študentkama* (6-krat), *kitarama* (4-krat), *natakaricama* in *terasama*, saj ni uporabljena slovenska končnica *-am* (pravilno torej *študentkam*, *kitaram*, *natakaricam*, *terasam*), ampak končnica *-ama*, ki je značilna tako za bosanski kot za srbski jezik. V oblikah *natakarici* (3-krat), *študentki* in *terasi* je verjetno namesto množinske oblike uporabljen dajalnik ednine. Ostale napačne oblike pripisujemo nepoznavanju množinskih dajalniških končnic (*natakarice* (2-krat), *natakaricami*; *kitarah*, *kitare*, *kitarami*, *kitarov*, *kitarjam*; *terasah*, *terasih*, *terasami* (3-krat), *teras*; *študentkami* (2-krat)). Rezultati raziskave N. Pavletić (2019, 89) kaže-

jo, da so v tem sklonu samo trije pravilni odgovori, večina odgovorov je napačnih zaradi negativnega jezikovnega prenosa (*natakaricama*, *terasama*, *kitarama*, študentkama).

V tožilniku se namesto množinske končnice -e pogosto pojavljajo tožilniške končnice za ednino (*sodelavko* (3-krat), *papriko* (3-krat), *večerjo* namesto *sodelavke*, *paprike*, *večerje*) in tožilniške končnice za ednino iz maternega jezika govorcev (*papriku* (3-krat), *sodelavku*). Ostale nepravilne oblike so: večere; *sodelavk*, *sodelavkah*, *sodelovnika*, *sodelovka*, *sodelavko*; *paprikov*. Tudi pri raziskave N. Pavletić (2019, 91) je največ napačnih odgovorov zaradi rabe edninske končnice (*sodelavko*, *papriko*), pri ostalih napačnih odgovorih avtorica ne ugotavlja posebnega vzorca napak.

V mestniku je največ napačnih odgovorov pri samostalnikih *novinarkah*, *sodelavkah* in *restavracijah*. Negativen jezikovni prenos se kaže v primerih *novinarkama* (5-krat), *sodelavkama* (4-krat), *restavracijama* (2-krat), *sredama* (2-krat), ko torej namesto slovenske končnice -am uporabljajo končnico iz maternega jezika -ama. Pogosto se namesto mestniške končnice uporablja orodniška – *novinarkami* (3-krat), *restavracijami* (3-krat), *sredami*, včasih dajalniška – *sodelavkam* (2-krat), *novinarkam*, v primerih *restavraciji* (7-krat), *novinarki* (2-krat), *sodelavki* (2-krat), *sredi* je verjetno uporabljena mestniška oblika ednine. Ostalih napačnih oblik ne moremo uvrstiti v skupno kategorijo (novinarkih (2-krat), novinar; *sodelavkimi* (2-krat), *sodelovcima* (verjetno gre za rabo samostalnika moškega spola), *sodelavkih* (2-krat), *sodelavkam*; *restavracij*, *restavracije*; *sredo* (4-krat), *sredu*, *sredi*, *sredih*; *srede*, *sredam*). Tudi rezultati analize v raziskavi N. Pavletić (2019, 93) kažejo na negativni jezikovni prenos pri vseh štirih analiziranih samostalnikih (*sredama*, *restavracijama*, *sodelavkama*, *novinarkama*), pogosto so uporabljene končnice za orodnik množine (*sredami*, *restavracijami*, *sodelavkami*, *novinarkami*) ali končnica -i.

V orodniku se pri samostalnikih *prodajalkama* (4-krat), *kuharicama* (4-krat), *knjigama* (3-krat), *torbicama* (2-krat) (namesto *prodajalkami*, *kuharicami*, *knjigami*, *torbicami*) pojavlja negativen jezikovni prenos, raba srbske oziroma bosanske končnice -ama namesto slovenske -ami. Verjetno je v primerih *kuharico* (4-krat), *knjigo* (7-krat) in *prodajalko* namesto množinske uporabljena edninska oblika orodnika, v primerih *knjigah*, *torbicah*, *kuharicah* pa je namesto orodniške uporabljena mestniška oblika. Ostale nepravilne oblike so še: *prodajalkimi* (3-krat), *prodajalkima*, *prodajalkam*, *prodajal*, *prodajalk*, *prodajalkih*; *kuharicom*, *kuharic*, *kuharicimi*, *kuharom*, *kuharicom* (2-krat); *knjigimi*; *torbic* (2-krat), *torbicimi*, *torbicom*, *tor-*

bicah, torbice, torbici. N. Pavletić (2019, 95) med nepravilnimi odgovori najpogosteje prepoznava negativni jezikovni prenos pri samostalnikih *prodajalkama, knjigama, torbicama, kuharicama*.

Zaključek

V zaključku raziskave primerjamo še rezultate govorcev različnih južno-slovanskih jezikov. Zanimalo nas je, ali obstajajo pomembn(ejš)e razlike v rabi analiziranih samostalnikov med govorcji srbskega in bosanskega jezika (posamične analize odgovorov črnogorskega jezika nismo izvedli, saj je v raziskavi sodeloval le en govorec črnogorščine). Rezultati so prikazani v tabeli 3 za ednino in tabeli 4 za množino. V prvem stolpcu so navedeni analizirani samostalniki, v drugem število pravih odgovorov v odstotkih (ker se število odgovorov lahko od primera do primera razlikuje, smo zaradi lažje primerjave številčno vrednost pretvorili v odstotke), v tretjem v odstotkih izražen delež pravih odgovorov govorcev bosanščine, v četrtem v odstotkih izražen delež pravih odgovorov govorcev srbščine in v zadnjem stolpcu v odstotkih izražen delež pravih odgovorov v raziskavi N. Pavletić.

Precejšnje razlike nastajajo v rabi rodilnika ednine – govorcji bosanščine pravilno uporabljajo rodilnik v 58,57 %, govorcji srbščine pa v 71,66 %. Tožilnik manj težav povzroča govorcem bosanščine, saj ga pravilno uporabljajo v 60,06 %, govorcji srbščine pa v 53,47 %. Tudi v množini najdemo kar nekaj razlik glede na govorce maternih jezikov – govorcji bosanščine manjkrat uporabijo pravilno obliko v imenovalniku kot govorcji srbščine (78,57 : 89,58 %). V rodilniku so uspešnejši govorcji bosanščine – pravih je 53,32 % primerov, pri govorcjih srbščine pa je pravih 35,41 % primerov. V ostalih sklonih so uspešnejši govorcji srbščine – v dajalniku je pravih 43,75 % odgovorov (pri govorcjih bosanščine le 28,57 %), v tožilniku 77,77 % (pri govorcjih bosanščine 66,66 %), v mestniku 43,75 % (pri govorcjih bosanščine 36,99 %) in v orodniku 49,99 % (pri govorcjih bosanščine pa 33,68 %).

Anketiranci so v naši raziskavi že imeli navedene zahtevane sklone in so samostalnikom le dodajali ustrezne končnice, v raziskavi N. Pavletić pa so poleg ustreznih sklonskih končnic ugotavljali še, v kateri sklon samostalnik sodi. Če primerjamo rezultate izvedenega testa in rezultate raziskave N. Pavletić (2019), pridemo do zanimivih ugotovitev:

- a) v ednini je v naši raziskavi manj pravih odgovorov v imenovalniku, mestniku in orodniku, več pravih pa v dajalniku in tožilniku, v rodilniku je pravih približno enak odstotek odgovorov;

b) v množini je bistveno več pravih odgovorov v naši raziskavi.

Možen vzrok za manjši odstotek pravih odgovorov v ednini v naši raziskavi je lahko, da so nekateri študenti v raziskavi N. Pavletić (2019) že imeli zaključeno raven A2, torej so opravili več ur lektorata in izpit. Možen vzrok za večje število pravih odgovorov v množini v naši raziskavi pa je lahko, da so študenti imeli navodilo, kateri sklon morajo v posameznem primeru uporabiti. Da bi lahko z gotovostjo ugotovili, ali gre res za razlike med obema skupinama študentov ali so le-te zgolj naključne, bi potrebovali dodatne raziskave in mogoče tudi večji vzorec sodelujočih.

Tabela 3. Primerjava pravih odgovorov posameznih sklonov v ednini med govorce bosanščine in srbsčine, izražena v odstotkih

Sklon/samostalnik	Število vseh pravih odgovorov v %	Število pravih odgovorov govorcev bosanščine	Število pravih odgovorov govorcev srbsčine	Število pravih odgovorov v Pavletić 2019
Imenovalnik				
kava	92,31	85,71	100	100
sošolka	92,31	92,86	91,66	100
Poljska	92,31	85,7	100	100
	92,31	88,09	97,22	100
Rodilnik				
Hrvaške	76,92	71,43	83,33	80
tekme	65,38	57,14	75	70
Mateje	53,85	42,86	66,66	60
sestre	84,61	78,57	91,66	62
Tine	42,31	42,86	41,66	55
	64,61	58,57	71,66	65,4
Dajalnik				
izjavi	80,77	78,57	83,33	35
Madžarski	38,46	42,86	33,33	45
Grčiji	65,38	64,28	66,66	45
Tatjani	80,77	78,57	83,33	80
sodelavki	76,92	78,57	75	75
	68,46	68,57	68,33	56
Tožilnik				
Rusijo	76,92	78,57	75	50
Italijo	61,54	64,28	58,33	40
Mojco	61,54	57,14	66,66	70
Andrejo	46,15	64,28	25	75
srajco	38,46	34,71	41,66	55

Sklon/samostalnik	Število vseh pravi- lnih odgovo- rov v %	Število pravi- lnih odgovorov govorcev bosan- ščine	Število pravi- lnih odgovorov go- vorcev srbsčine	število pravi- lnih odgovorov v Pavletić 2019
stavbo	46,15	50	41,66	20
profesorico	69,24	71,43	66,66	60
	57,15	60,06	53,47	52,86
Mestnik				
reki	69,24	71,43	66,66	65
hiši	84,61	85,7	83,33	55
Portugalski	26,92	14,28	41,66	65
sošolki	50	64,28	33,33	55
	57,69	58,92	56,25	60
Orodnik				
Francijo	61,54	64,28	58,33	80
čokolado	65,38	71,43	58,33	90
Petro	50	42,86	58,33	80
Evropo	61,54	64,28	58,33	70
	59,62	60,71	58,33	80

Tabela 4. Primerjava pravi-
lnih odgovorov posameznih sklonov v množini med govorci bosanščine in srbsčine, izražena v odstotkih

Sklon/samostalnik	Število vseh pravi- lnih odgovo- rov v %	Število pravi- lnih odgovorov govorcev bosan- ščine	Število pravi- lnih odgovorov go- vorcev srbsčine	Število pravi- lnih odgovorov v Pavletić (2019)
Imenovalnik				
ženske	76,92	78,57	75	60
skodelice	76,92	64,28	91,66	75
blagajne	84,61	78,57	91,66	70
babice	96,15	92,86	100	75
	83,65	78,57	89,58	70
Rodilnik				
lubenic	50	57,14	41,66	20
banan	50	71,43	25	15
zdravnic	46,15	50	41,66	15
frizerk	34,61	34,71	33,33	20
	45,19	53,32	35,41	17,5
Dajalnik				
natakaricam	38,46	28,57	50	25
kitaram	30,77	21,43	41,66	15
terasam	38,46	42,86	33,33	15
študentkam	34,61	21,43	50	5
	33,57	28,57	43,75	15

Sklon/samostalnik	Število vseh pravi- lnih odgovo- rov v %	Število pravi- lnih odgovorov govorcev bosan- ščine	Število pravi- lnih odgovorov go- vorcev srbsčine	Število pravi- lnih odgovorov v Pavletić (2019)
Tožilnik				
paprike	69,24	71,43	66,66	80
večerje	84,61	71,43	100	15
sodelavke	61,54	57,14	66,66	80
	71,79	66,66	77,77	58,33
Mestnik				
sredah	42,31	50	33,33	40
restavracijah	38,46	34,71	41,66	15
sodelavkah	42,31	34,71	50	15
novinarkah	38,46	28,57	50	20
	40,39	36,99	43,75	22,5
Orodnik				
prodajalkami	42,31	34,71	50	20
knjigami	46,15	50	41,66	5
torbicami	57,69	50	66,66	0
kuharicami	38,46	34,71	41,66	10
	46,15	33,68	49,99	8,75

Viri in literatura

Objavljeni viri

Perović, M. A., idr. 2010. *Pravopis crnogorskoga jezika*. Podgorica: Ministarstvo prosvjete i nauke Crne Gore.

Literatura

Balažić Bulc, T., in V. Požgaj Hadži. 2019. »Hrvaščina, srbsčina, bosanščina in črnogorščina v slovenskem izobraževanju: novi jeziki z dolgo tradicijo.« *V Poti in stranpoti poučevanja tujih jezikov v Sloveniji*, ur. T. Balažić Bulc, J. Kenda, M. Lah in V. Požgaj Hadži, 71–80. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.

Balažić Bulc, T. 2004. »Jezikovni prenos pri učenju sorodnih jezikov (na primeru slovenščine in srbohrvaščine).« *Jezik in slovstvo* 49 (3–4): 77–89.

Ferbežar, I. 2019. »Kakovost v jezikovnem testiranju: misija nemogoče?« *Jezik in slovstvo* 64 (3–4): 83–94.

Fras, B. 2019. »Didaktične značilnosti dela s tečajniki slovenskega jezika kot drugega/tujega jezika.« Magistrsko delo, Univerza v Mariboru.

- Jahić, Dž., S. Halilović in I. Palić. 2000. *Gramatika bosanskoga jezika*. Zenica: Dom štampe.
- Knez, M., D. Kern, M. Klemen in T. Alič. 2019. Čas za slovenščino 1. *Delovni zvezek za učenje slovenščine kot drugega in tujega jezika za najstnike: A1*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- Lečić, R. 2020. *Slovenščina od A do Ž. Del 1, (Učbenik za začetnike) = Lo sloveno dalla A alla Ž. Pt. 1, (Libro di testo per principianti)*. Cerknó: Gaya.
- Lečić, R. 2018. »Pisanje učbenikov slovenščine za Italijane.« V *Slovenistika in slavistika v zamejstvu – Videm*, ur. A. Žele in M. Šekli, 156–158. Ljubljana: Zveza društev Slavistično društvo Slovenije.
- Mrazović, P., in Z. Vukadinović. 2009. *Gramatika srpskog jezika za strance*. Sremski Karlovci; Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.
- Pavletić, N. 2019. »Slovenščina kot tuji jezik pri govorcih hrvaščine, bosanščine, srbsčine in makedonščine: analiza odstopanj od slovenske knjižne norme na izbranih jezikovnih ravninah.« Magistrsko delo, Univerza na Primorskem.
- Pirih Svetina, N. 2019. »Slovenščina za tujce na slovenski javni univerzi.« V *Slovenski jezik in njegovi sosedje*, ur. M. Šekli in L. Rezončnik, 448–50. Ljubljana: Zveza društev Slavistično društvo Slovenije.
- Pirih Svetina, N. 2009. »Izobraževanje za področje slovenščine kot drugega/tujega jezika.« V *Infrastruktura slovenščine in slovenistike*, ur. Marko Stabej, 315–21. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- Pirih Svetina, N. 2003. »Napaka v ogledalu procesa učenja tujega jezika.« *Jezik in slovstvo* 48 (2): 17–26.
- Požgaj Hadži, V. in M. Benjak 2002. »Nastavni program za hrvatski jezik u reformiranoj slovenskoj osnovnoj školi.« V: *Primijenjena lingvistika u Hrvatskoj: izazovi na početku XXI. stoljeća*, ur. D. Stolac, N. Ivanetić in B. Pritchard, Zagreb – Rijeka: HDPL: 453–464.
- Požgaj Hadži, V., in T. Balažić Bulc. 2015. »(Re)standardizacija v primežu nacionalne identitete: primer hrvaškega, srbskega, bosanskega in črnogorskega jezika.« *Slovenščina 2.0: empirične, aplikativne in interdisciplinarne raziskave* 3 (2): 67–94.
- Požgaj Hadži, V. 2011. *Hrvatski jezik 1*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- Požgaj Hadži, V. 2002. *Hrvaščina in slovenščina v stiku = Hrvatski i slovenski u kontaktu*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

- Savarin, K. 2019. »Slovenščina rusko govorečih priseljencev: analiza intervjujev in pisnih izdelkov.« Magistrsko delo, Univerza na Primorskem.
- Fakulteta za humanistične študije. 2007. »Sklep o ustanovitvi Centra za slovenski jezik in kulturo kot nove organizacijske enote.« Koper: Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije.
- Stamljič Breznik, I. 2019. »Besedotvorje pri usvajanju slovenščine kot drugega in tujega jezika.« V *Slovenščina kot drugi in tuji jezik v izobraževanju: zbornik povzetkov*, ur. S. Pulko in M. Zemljak Jontes, 25. Maribor: Filozofska fakulteta, Slavistično društvo.

Spletni viri

- Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik. N. d. »Izpitni center.« <https://centerslo.si/izpiti/>.
- Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik. N. d. »Na tujih univerzah.« <https://centerslo.si/na-tujih-univerzah>.
- Jezikovna Slovenija. 2020. <http://www.jezikovna-politika.si/jezikovna-slovenija/>.
- Jezikovna Slovenija. N. d. »Slovenščina kot drugi in tuji jezik.« <http://www.jezikovna-politika.si/izobrazevanje/slovenscina-kot-drugi-jezik/>.
- Univerza na Primorskem. N. d. »Leto plus.« <https://www.upr.si/si/vpis/prijava-in-vpis-za-tuje-drzavljanje/leto-plus/>.
- Uredba o načinih in obsegu zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije.« N. d. Pravno-informacijski sistem Republike Slovenije. <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=URED5966#>.
- Zavod Republike Slovenije za šolstvo. N. d. »Zamejsko šolstvo.« <https://www.zrss.si/mednarodno-sodelovanje/slovinci-izven-meja/zamejsko-solstvo>.

Summary

The use of selected feminine a-stem declension nouns in foreign students

The following article puts forward language test results analysing familiarity with the noun endings of the feminine a-stem declension that we conducted in the academic year 2019/20 among the foreign students at the University of Primorska. The sample consisted of Bosnian, Serbian, Croatian and Montenegrin speakers. Foreign students who enrolled in study programmes with Slovene as the language of instruction are required

by the Senate of the University of Primorska to pass the A2 level examination for enrolment in the second year and are provided with free classes organized and implemented by the Centre for Slovene Language and Culture at the Faculty of Humanities. With the increasing number of foreign students at the University of Primorska and in line with the decision issued by the Senate, there has also been a significant increase of students taking the subject *Slovene as a second/foreign language* at levels from A1 to B1. When learning a foreign language, especially a related one, we usually stem from our first language, having a linguistic transfer that can be positive, as it allows communication at an early stage of language learning, or negative, as there are errors or deviations from the target language norm. The study aimed at determining whether the students showed a negative language transfer from Serbian, Croatian, Montenegrin and Bosnian to Slovene and if there were any differences between the speakers of the respective South Slavic languages. Negative language transfer occurred practically in all cases except the nominative of the singular and plural and in the accusative of the plural. The obtained results or the recognized set of errors caused by the negative language transfer will simplify the approach to the most problematic areas in learning Slovene grammar and ease the implementation of certain methods and use of specific material.